

Joan Lerma i el quartet

Maniobra per controlar el poder del president

Encara que deien que n'eren tres, ara en són quatre. El president de les Corts i del PSPV, Antoni Garcia Miralles, toca el violoncel; i encara que alguns diuen que ho fa d'oïda, sembla que afina bastant. El primer violí és a les mans del conseller de Cultura, Educació i Ciència, Cebrià Ciscar. La viola, la toca el vice-president del Consell, Felipe Guardiola, i l'alcalde de València, Ricard Pérez Casado, s'hi ha incorporat amb el segon violí.

Són el quartet del PSPV i s'han unit per intentar comprovar si, tocant tots quatre, aconseguen d'apagar l'estrèpit de la xaranga de fontaners que dirigeix pel seu compte Joan Lerma. Perquè, malament, el president, centrat en el repertori folklòric, pretén que en el partit tothom cante a una veu els passos-dobles que interpreta sense parar.

El bo i cert és que el primer concert del quartet sembla haver marxat bé.

En l'assemblea de delegats del PSPV al congrés federal del PSOE, Garcia Miralles aconseguí eixir elegit portaveu de la delegació valenciana, la qual aporta 113 vots i votarà unida sobre la gestió de l'executiva federal ixent en l'elecció d'òrgans directors.

Els rumors són molts i molt diversos sobre les pretensions de l'heterogeni i recent conjunt de cambra. Sembla que, en realitat, es podrien resumir amb una frase: «Que Lerma ens

Es tracta d'envoltar Lerma amb una mena de control fraternal

/ Arxiu

deixe tranquils». S'ha dit molt que Lerma era i és el secretari general de la unitat entre els sectors del PSOE valencià. Allò que és cert és que ha aconseguit d'unir Garcia Miralles, Guardiola, Ciscar i Pérez Casado, amb les distintes forces que controlen, i no precisament al seu favor.

Els membres del quartet es limiten a tocar, però no obrin la boca. Alguns d'ells, com Garcia Miralles, deuen ser les persones més callades, no ja del PSPV, sinó de tot el País Valencià. No passa d'allò de «Moltes gràcies senyor Luna. Té la paraula el senyor Zaragoza». I quan li pregunten sobre les coses del partit, sembla llançar fora els balons.

Els altres deuen haver après d'ell; l'anomenen, d'altra banda, *el Suro*, per

la gran habilitat per continuant flotant passe el que passe en el seu partit, i tampoc no n'amolla ni una sobre quins programes pensen interpretar els pròxims temps.

Abaix els fontaners

Tanmateix, cada volta sembla que són més clares les seues intencions. No pretenen fer eixir Lerma de la Secretaria General ni de la presidència de la Generalitat amb la seua pressió, encara que, d'altra banda, no és la primera vegada que en aquell partit passen coses així.

Volen que Lerma deixe d'exercir el poder absolut que utilitza en els últims temps. Que tinga en compte les opinions dels altres en el partit i en la Generalitat, ja que sembla haver confós les dues coses amb

ell mateix, i això fa que apareguen cada vegada més tacades d'avorriment, tímidesa i absència total d'agudeses.

D'una banda, Lerma no repetirà en la pròxima executiva federal, malgrat que s'ha dit que la delegació en bloc li prestarà suport. Davant una proposta en aquest sentit, els vots són lliures per a cadascun dels delegats, i no és probable que tots voten a favor.

Lerma no té raons de pes per a demanar continuar en una executiva que pretén reduir-se i en la qual només pot acudir a les reunions setmanals. A més, cap altra federació no té una situació semblant, i serà difícil buscar un front comú.

L'eixida de l'executiva de Lerma, que es considera segura, afeblirà probablement el seu poder actual dins el partit. I encara més si el quartet, com sembla que pretén, aconseguen col·locar un o dos socialistes valencians en l'alt òrgan de gestió. Es parla, encara que Garcia Miralles diga que no-sap-no-contesta, d'Àngel Luna com un dels possibles membres de l'executiva federal, amb el suport del quartet. Ja veurem què passa, perquè tot això només és qüestió de temps.

De qualsevol manera, Lerma veurà el seu poder i la seua influència reduïts, després del congrés federal, i la següent batalla es donarà en el del país. De cara a aquest últim, la màxima aspiració és fer desaparèixer la fontaneria i, amb això, l'estrèpit de la xaranga darrere el qual s'amaga Lerma. D'aquesta manera, els membres del quartet pensen que es repartiria més el joc, d'una banda i, de l'altra, tots estarien més tranquils. El temps ho dirà.